

WORLD!

Any I - Núm. 5

Dissabte, 11 Jun y 1932

Administració: Sardenya, 202

Preu: 20 cèntims

Obrer, fes bona política

Ningú en els temps que travessem, pot desinteressar-se de la política, i l'obrer menys que ningú, perquè d'ell és l'esdevenido, el molt proper esdevenidor.

Obrer, instrueix-te i fes bona política. En els Ateneus i Societats de les quals ets soci, fuig de les seccions recreatives, dels jocs de cartes, i de les tertúlies familiars... Fes política, discuteix, procura fer adeptes als teus ideals, dona't compte de l'enorme força de què disposes! Lluita fora del taller per als teus ideals, com han lluitat fins ara els teus companys...

Però lluita sanament, amb noblesa, sense seguir a ningú, abans de què no hagis ben bé comprés quins són els seus fins, els seus procediments i els seus ideals...

Obrer català! Tú que ets sensat, que no et dominen ni els vicis ni les males passions, pots ajudar més que ningú al tiromf de Catalunya.

Inicieu-vos en política els que mai heu volgut ficar-vos-hi.

Penseu que si els vostres predecessors pensessin igual que vosaltres avui encara estariu treballant 10 i 12 hores i guanyant jornals mésquins.

Obrers, feu bona política.

Un republicà de la Lliga?

Perquè els nostres lectors vegin que no ens moquem amb mitja mànega els explicarem que tenim un amic que s'entén amb una xicota engrescadora mantinguda per un dels ventoses que amb una abundància inexplicable té la Lliga.

Això, que de primer antuvi, pot semblar una xafarderia sense solta, té la seva importància puix que ens ha permès descobrir en aquest ventosa una manca absoluta de respecte als símbols de la monarquia.

Digueu-nos si no és una manca de respecte a la monarquia portar la corona brodada als calçotets, una peça que només s'exhibeix en moments d'intimitat i fer presenciar a la corona els esplais amorosos d'un ventosa i una noia de vint-i-dos anys que pesa seixanta dos quilos.

Això confirma el que fa temps sospitàvem. Els de la Lliga no són tan monàrquics com la gent creu.

Emmetzinament

El regidor de la Lliga, senyor Segarra, va anar l'altre dia a la Taverna Basca, a sopar amb diversos amics.

En sortir en Segarra, fou pres d'un malestar terrible, i tingué d'ésser transportat a corre-cuita al seu domicili.

El doctor que el va visitar va trencar-se el cap, cercant l'origen d'aquella mala digestió.

Un amic va ajudar-lo a diagnosticar l'emmetzinament.

—Ja sé el que és. A la taverna ens han servit un menjar en el qual el julibert hi era amb abundància...

Vostès ja saben que aquesta planta és fatal per als... Segarras.

Imparcialitat

L'Imparcial, és aquell diari que fa fer una famosa atzagaiada, avui gairebé oblidada i que ens plau recordar-la.

En els seus bons temps, és a dir, ara farà uns vint anys, en Romanones, va anar a Andalusia, on comprà un diari que se'n deia "El Globo". Per dirigir aquest diari, féu venir de Madrid el periodista Vicenti.

El corresponsal de l'Imparcial a Sevilla, on asabentar-se de la notícia, va trametre al seu diari un telegrama que deia:

"Romanoes comprado Globo lo dirigirá Vicenti".

I els redactors de l'òrgan separatista madrileny en ampliar el telegrama, perpetraren el següent text:

"Adquisición. — El conde de Romanones ha adquirido un hermoso globo cautivo, que será pilotado por el distinguido aeronauta señor Vicenti".

La religió, preservatiu

El torero Domingo Ortega està de broma. Figureu-vos que aquest valent matador de braus, que cada vegada que es troba cara a cara amb un d'aquests no les té totes, el dimarts de la passada setmana va fer entronitzar al seu domicili: el *Sagrado Corazón de Jesús*.

La direcció de la festa anà a càrrec del taurófil, reverend pare escolapi senyor López.

La fira del dibuix

L'Opisso és el "clou" de la Fira.

Amb una cara d'amoïnada que espanta, els ulls tots tristos, amb un posat de parent del difunt, us diu:

—Ja he venut set dibuixos meus! I el pitjor és que ara ha vingut un senyor i se me'n vol quedar encara quatre!

o o o

En Camps Ribera, és un altre campió de la venda.

Diu que la gent, li compra els dibuixos pensant-se que és aquell cèlebre Ribera l'Espanolettó.

Per evitar confusions, diu que es signarà Camps-Ribera, el Catalanetto.

o o o

Un senyoràs com una casa, va anar a comprar uns dibuixos d'en Carles Vázquez. Quan els va haver comprat va demanar al venedor, si tenia un pot de goma.

—I perquè el vol — li varen preguntar. —Es per enganxar-hi un calendari a cadascun d'ells.

La distingida concurrència que hi assistí, fou obsequiada amb oreja amb patates i rabo a la vinagreta. Es resaren ns parenostres, i aquest valent torero està disposat a sortir al ruedo a conquistar la glòria i les pessetes.

Les banyes, davant d'ell, es tornaran de goma.

Jo de caritat, no en faig mai. Es mantenir ganduls. ;Que treballin! ;El que va suar el meu pare per a que jo pogués viure sense fer res!

No eren nudistes

Ens comuniquen de Pamplona que la colla de nudistes sorpresa als voltants de la capital, era un grup de cavernícoles en estat natural.

Quan foren interrogats sobre la garza que portaven, que tan intrigats té als lectors dels diaris, digueren que la duien per a fer propaganda; que quan baixen a la capital la fan parlar als mitings.

En preguntar-los el jutge si aquella garza estava empeltada de lloro, pobrets! s'han posat tots a plorar, i no hi ha hagut manera de treure'n l'aigua clara, cosa difícil, tanmateix, perquè tots ells anaven bastant bruts; feia temps que no s'havien banyat.

S'ha comprovat que els cavernícoles feien tot de coses estranyes. Per exemple hi ha tres individus en estat interessant i les dones, com si res.

El jutge ha disposat que siguin ben atesos a la presó i que no deixin de servir-los la seva racció diària d'aufals. Un d'ells, que està delicat del clatell, i per tant, a règim, ha demanat que li serveixin blat de moro batejat.

Pànic

Un pare previsor ha telegrafiat a tota la seva descendència per a tenir-los com més aviat millor dintre la llar paterna.

Un fill, però, que viu a Valladolid diu que vindrà el dia 17 del corrent si és que no hi ha perill i el deixen entrar a Barcelona.

No cal dir que el pare s'apressa a notificar-li que aquí els bombejadors no han tingut mai èxit i que les ametralladores i carros d'asalt encara no estan pels carrers.

Camaleòniques

En Pic, l'alcalde de Blanes i la dotzena escassa de radicals gironins que amb tanta paciència, esperen el moment oportú per oferir com homenatge al seu il·lustre (?) cabdill, han vist per segona vegada com se'ls igualia la festa. Aquesta vegada per culpa d'un àntrax sortit en el moment oportú.

I aquest moment no és pas gens favorable perquè en Lerroux vingui a Catalunya per atabalar-nos amb les seves florides paraules encobridores d'unes intencions tan centralistes com les de l'Ortega Gasset, Maura i Sánchez Roman, etc., etc.

o o o

A can Pic, del Passeig de Gràcia o sigui al flamant Club Republicano, porten una classificació admirable de l'història dels seus associats. Als nostre lectors els podem oferir avui l'etadística de la procedència dels 700 socis de l'esmentat club:

57 amics d'en Pic.

10 redactors del Dia Gráfico i La Noche.

20 empleats a la Cambra de la Propietat.

342 empleats de l'Ajuntament.

50 ex-socis de la Lliga.

163 procedents de l'U. P.

61 de la vella guàrdia radical.